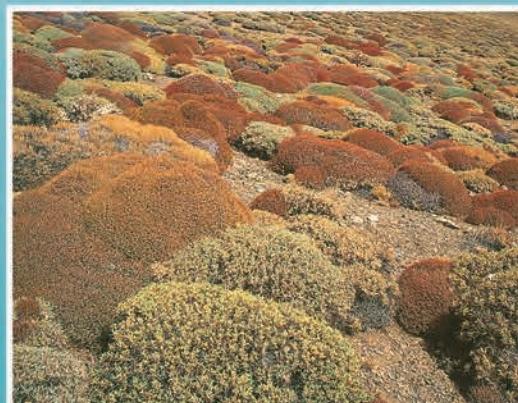

فصل اول

جغرافیای طبیعی استان تهران

درس ۱ موقعیت جغرافیایی استان

استان ما در کدام قسمت ایران واقع شده است؟ پر جمعیت ترین استان کشور یعنی استان تهران با مساحت ۱۳۶۸۸ کیلومتر مربع در دامنه‌های جنوبی البرز مرکزی واقع شده است. این استان از نظر موقعیت جغرافیایی بین مدارهای ۳۵° تا ۳۶° عرض شمالی و ۵۱° تا ۵۳° طول شرقی قرار دارد.

شکل ۱-۱ نقشه تقسیمات کشوری جمهوری اسلامی ایران به تفکیک استان

جغرافیای طبیعی استان تهران

استان تهران به دلایل زیر کهی از مهم‌ترین استان‌های کشور است :

- ۱- مرکزیت سیاسی و اداری کشور
- ۲- تمرکز فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی
- ۳- تراکم و تمرکز بالای جمعیت
- ۴- دسترسی به شبکه حمل و نقل و راه‌های ارتباطی (مرکز تلاقي خطوط راه‌آهن، جاده‌ای و هوایی)
- ۵- تمرکز مؤسسات مالی و اعتباری و بانکی در تهران.

فعالیت

— جدول زیر را کامل کنید.

جهت جغرافیایی	شمال	غرب	شرق	جنوب
استان‌های همسایه		مرکزی		

درس ۲ ناهمواری‌های استان

ناهمواری‌های استان تهران به سه بخش تقسیم می‌شود :

- الف — رشته کوه‌های البرز در شمال استان تهران
- ب — بخش‌های مرکزی و کوهپایه‌های جنوبی البرز
- ج — دشت‌های استان تهران

— قسمت شمالی —

الف — همان‌طور که می‌دانید رشته کوه البرز به سه بخش شرقی، غربی و مرکزی تقسیم می‌شود. استان تهران در بخش مرکزی این رشته کوه قرار دارد که به سه قسمت شمالی، میانی و جنوبی تقسیم می‌گردد. بخش محدودی از این ارتفاعات در استان تهران و بقیه آن، در استان مازندران قرار دارد.

شکل ۲-۱— قله دماوند و پیش‌کوه‌های سبز و زیبای آن

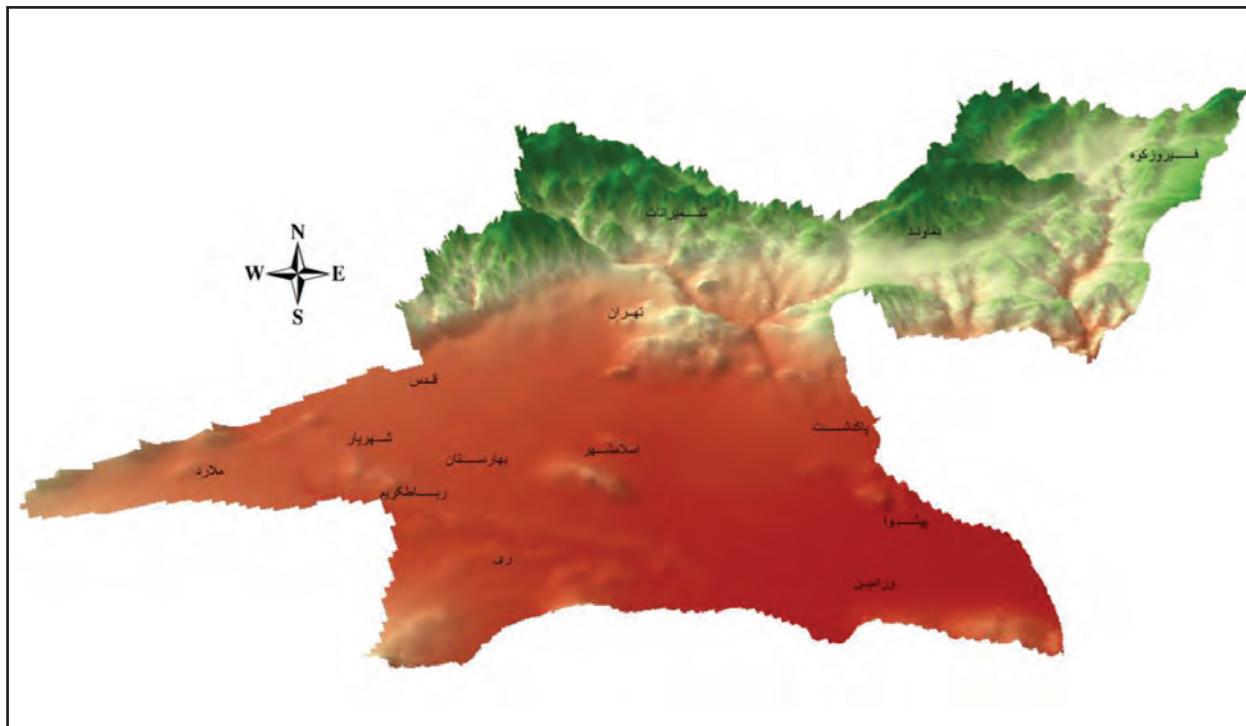
جغرافیای طبیعی استان تهران

— قسمت میانی —

این ارتفاعات کوهستانی حد شمالی استان تهران را تشکیل می‌دهد. در شمال غربی آن کوه‌های استان البرز و در شمال شرقی آن ارتفاعات فیروزکوه قرار دارد.

— قسمت جنوبی —

سومین بخش از البرز مرکزی است که رودخانه‌های کرج و جاجرم و آن را قطع کرده است. از کوه‌های مهم این قسمت می‌توان لواسانات و شمیرانات را نام برد.

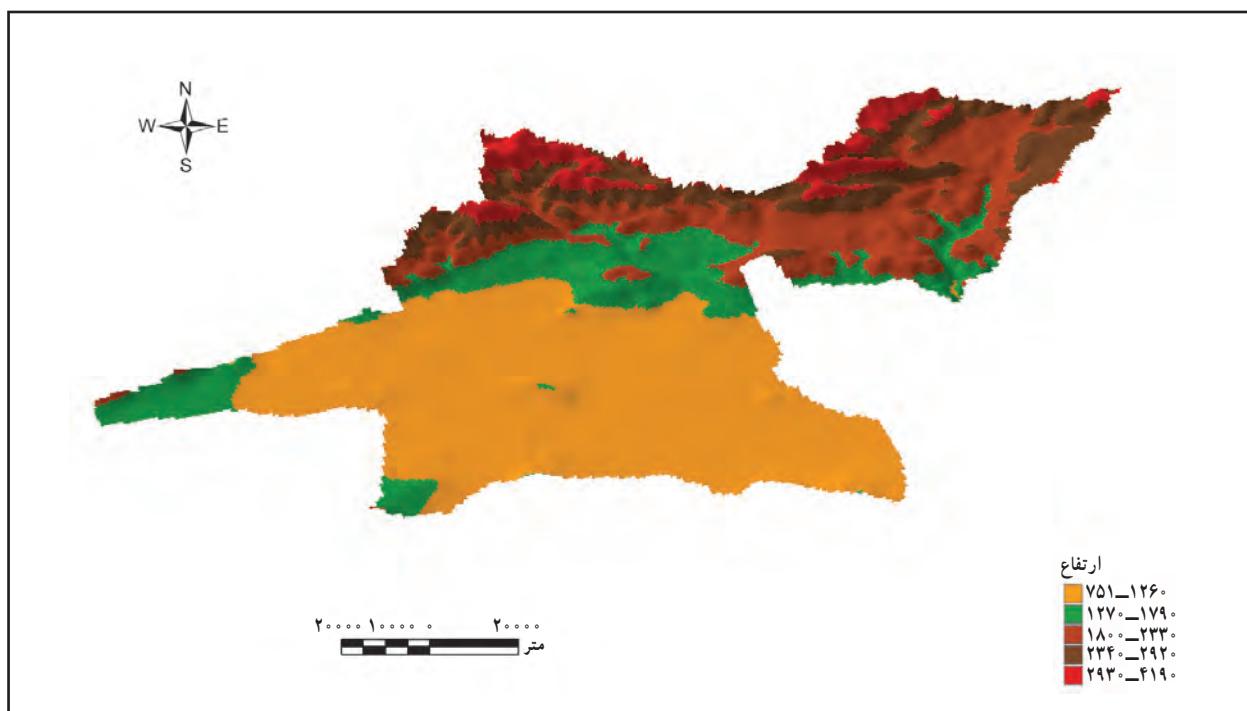
شکل ۳—۱— نقشه نامهواری‌های استان تهران به تفکیک شهرستان

ب—بخش‌های مرکزی و کوهپایه‌های جنوبی البرز که زمین‌های این ناحیه به سبب داشتن شیب ملایم و خاک‌های آبرفتی برای کشاورزی مناسب است.

شکل ۴—محصول گوجه‌فرنگی از دشت ورامین

ج—دشت‌های استان تهران، با شبیه ملایم از شمال غربی به جنوب شرقی کشیده شده‌اند. این دشت‌ها به علت هموار بودن، شرایط مناسبی را برای تجمع فعالیت‌های انسانی فراهم آورده‌اند.

شکل ۵—نقشه طبقات ارتفاعی استان تهران

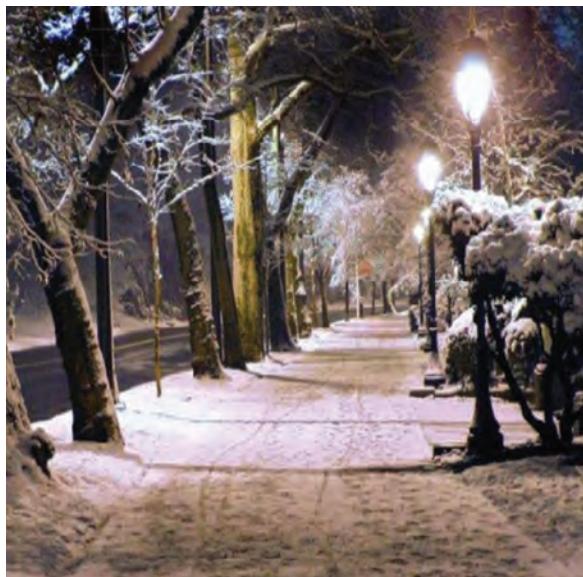
درس ۳ آب و هوای استان

ب – فصل تابستان

الف – فصل بهار

ت – فصل زمستان

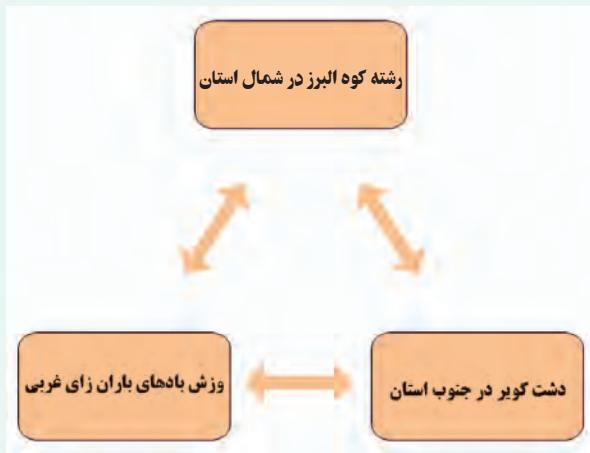

پ – فصل پاییز

شکل ۶-۱ – مناظر چهار فصل استان تهران

سه عامل مؤثر در تنوع آب و هوای استان تهران عبارتند از :

به نمودار شکل‌های ۱-۷ و ۱-۸ توجه کنید. آیا می‌توانید بگویید بالاترین و پایین‌ترین میانگین دما در فصل تابستان و زمستان متعلق به کدام ایستگاه‌های شهرستان استان تهران است؟

شکل ۱-۷- نمودار میانگین دما در چند ایستگاه هواشناسی استان تهران در فصل زمستان

شکل ۱-۸- نمودار میانگین دما در چند ایستگاه هواشناسی استان تهران در فصل تابستان

جغرافیای طبیعی استان تهران

فعالیت ✓

۱- با توجه به نمودار شکل‌های ۱-۷ و ۱-۸، ایستگاه‌های هواشناسی استان تهران را بر حسب دما در جدول زیر بگنجانید.

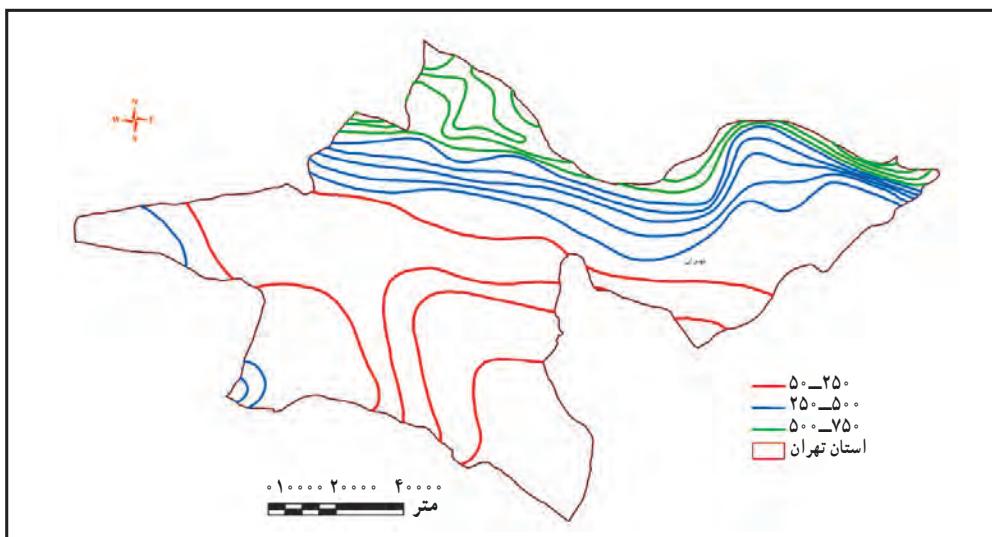
میانگین بالاترین دما در تابستان

--	--	--	--	--

میانگین پایین‌ترین دما در زمستان

--	--	--	--	--

۲- با ثبت دمای یک ماه شهرستان محل زندگی خود با توجه به اطلاعات هواشناسی در اخبار استان، میزان میانگین دما را به صورت ستونی نمایش دهید.

شکل ۱-۹- نقشه هم‌بارش استان تهران

شکل ۱-۹، نقشه هم‌بارش استان تهران را نشان می‌دهد. با توجه به این نقشه می‌توان گفت که توزیع مکانی بارش در همه مناطق آن یکسان نیست و دارای تغییرات چشمگیری بین نواحی شمالی و جنوبی است.
- به نظر شما، بارش در استان تهران از غرب به شرق و از شمال به جنوب چه تغییری می‌کند؟

تقسیم‌بندی انواع آب و هوای استان تهران

۱- کوهستانی: در دامنه‌های جنوبی البرز با زمستان‌های نسبتاً طولانی و سرد و تابستان‌های خنک مانند ارتفاعات توچال و پالان گردن

۲- کوهپایه‌ای: دارای آب و هوای نیمه مرطوب و سرد با زمستان‌های نسبتاً طولانی مانند فیروزکوه و دماوند

۳- بیابانی و نیمه بیابانی: با زمستان‌های کوتاه و تابستان‌های گرم و خشک مانند ورامین و رباط‌کریم آب و هوای شهر تهران در مرز شرایط جوی خشک و مرطوب قرار گرفته و تمایل آن به شرایط خشک بیشتر است.

شکل ۱۰- تصاویری از سه نوع آب و هوای استان تهران

جغرافیای طبیعی استان تهران

تأثیر آب و هوا بر گردشگری استان تهران

امروزه پدیده گردشگری به عنوان یک رفتار اجتماعی مطرح می‌گردد و در بسیاری از کشورهای جهان به عنوان یک منبع عمدۀ درآمد ارزی محسوب می‌گردد. شرایط آب و هوا بی‌یکی از عوامل عمدۀ تأثیرگذار بر این فعالیت است.

با توجه به ویژگی‌های آب و هوای استان تهران، زمان مطلوب و مناسب در استان تهران از نظر گردشگری را می‌توان به شرح زیر بیان کرد:

الف - دامنه‌های جنوبی البرز که مشرف به استان تهران است و در اطراف رودخانه‌ها، دریاچه‌های پشت سد و دریاچه‌های طبیعی، چشمه‌ها و آبشارهای زیبا برخوردار است، بهویژه در فصل بهار و تابستان می‌تواند جذایت زیادی برای گردشگران، از دیگر مناطق استان و سایر استان‌های کشور و کشورهای خارجی، داشته باشد.

ب - در تمام زمستان، مناطقی از شمال استان تهران به دلیل پوشش برف سنگین در دامنه‌ها، دره‌ها و شیب‌های البرز جنوبی، موقعیتی مساعد برای ورزش‌های زمستانی از جمله اسکی روی برف فراهم می‌آورد.

پ - مناطق جنوبی استان که از اهمیت تاریخی و فرهنگی برخوردار است و در تمامی ایام سال به ویژه فصل بهار و پاییز شرایط مناسبی برای پذیرش جهانگردان خارجی دارد.

شکل ۱-۱۱ - چشمه علی شهری

شکل ۱-۱۲ - تله کابین توچال

درس ۴ منابع طبیعی استان

پوشش گیاهی استان تهران

پوشش گیاهی همواره از آب و هوا، وضعیت ناهمواری، خاک و منابع آب تأثیر می‌پذیرد و نقش تعیین‌کننده در حفظ حیات و تعادل محیط زیست دارد. در استان تهران، انواع جنگل‌های «طبیعی» و «دست کاشت» وجود دارد.

— جنگل‌های طبیعی : در نقاط مختلف استان این گونه جنگل‌ها پراکنده‌اند؛ در دامنه‌های جنوبی البرز، ارتفاعات تهران گونه‌های گیاهی مانند بادام کوهی، پسته، انجیر و زرشک به چشم می‌خورد.

ب) جنگل‌های طبیعی مسیر امامزاده دارد

الف) جنگل‌های دست کاشت (پارک جنگلی) سرخه‌حصار

شكل ۱۳—۱. جنگل‌های استان

— جنگل‌های دست کاشت : طی سال‌های اخیر، فضاهای پارک‌های جنگلی جدید در استان تهران به وجود آمده است. بزرگ‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از پارک چیتگر در غرب استان و پارک جنگلی لوزیان در شمال شرق آن. در سطح استان چندین پارک جنگلی دیگر از جمله سوهانک، وردآورده، سرخه‌حصار و توسکا وجود دارد. درختان این پارک‌ها عمدها کاج، افاقیا و زبان‌گنجشک هستند.

جغرافیای طبیعی استان تهران

مراتع

در مناطق شمالی استان، بارش بیش از ۳۰۰ میلی‌متر در سال، دمای کافی، خاک مساعد و ویژگی‌های خاص توپوگرافی پوشش گیاهی مناسبی را به صورت مراعع بهاری و تابستانی در کوه و دشت برای دامپروران محلی و عشايری به وجود می‌آورد. گونه‌های گیاهی عمده در این مناطق عبارت‌اند از بنه، گز، خاکشیر، شیرین‌بیان، قیاق، گون، آویشن، خزه و کنگر.

شکل ۱۴- آویشن و گون از انواع مهم پوشش گیاهی در دشت لار

خوبی‌بخانه در سال‌های گذشته به همت سازمان جنگل‌ها و مراتع، و سازمان حفاظت محیط زیست استان، اقدامات زیادی برای احیای مراعع و جلوگیری از چرای بی‌رویه دام به عمل آمده است که در تقویت و بهبود رشد پوشش گیاهی استان تأثیر بسزایی داشته است.

زندگی جانوری

استان تهران از تنوع زندگی جانوری در دامنه کوه‌ها و دشت‌ها برخوردار است که مهم‌ترین آن‌ها در پارک‌ها و مناطق حفاظت شده عبارت‌اند از :

- ۱- مجموعه حفاظت شده جاجروم در شمال شرق استان که حدود ۷۰ هکتار وسعت دارد و مشتمل بر پارک های محلی خجیر و سرخه حصار است. این مجموعه، انواع گونه های جانوری چون قوچ، میش، کل، بز کوهی، گریه پالاس^۱، رویاه، کفتار، گرگ، گراز، آهو، انواع مار و پرندگانی چون کبک، دلیجه^۲، شاهین سانان و انواع گنجشک سانان را در خود پناه داده است.
- ۲- در پارک ملی لار واقع در ارتفاعات شمالی استان علاوه بر گونه های ذکر شده، خرس قهوه ای و ماهی قزلآلای خال قرمز نیز دیده می شود.

شکل ۱۵- یکی از گونه های گنجشک سانان

شکل ۱۶- غزال یکی از گونه های جانوری استان تهران

۱- گریه پالاس یا مانول یک گریه سان وحشی کوچک بومی آسیای میانه است. این جانور به اندازه یک گریه خانگی است و دارای حدود ۶۰ سانتی متر طول (بدون احتساب دم ۲۵ سانتی متری اش) و به طور متوسط $\frac{3}{6}$ کیلوگرم وزن است. رنگ مو های بدنش خاکستری روشن با زرد تیره همراه با نوارهای عمودی که گاهی در میان مو های آنبوه و متراکم بدن، دیده نمی شوند.

۲- نام پرنده ای از راسته شاهین سانان می باشد.

جغرافیای طبیعی استان تهران

بیابان

علل ایجاد و گسترش بیابان‌ها در استان تهران

دو منشأ طبیعی و انسانی را می‌توان عوامل اصلی ایجاد بیابان در استان تهران دانست:

الف - عوامل طبیعی:

۱- تأثیر فشار زیاد جنب حاره‌ای

۲- دوربودن از منابع رطوبتی

شكل ۱-۱۷

ب - عوامل انسانی: هر سرزمین، توان و ظرفیت معینی دارد. حال اگر میزان بهره‌وری بیشتر از توان آن سرزمین باشد، تعادل طبیعی بهم می‌خورد و زندگی گیاهی، جانوری و انسانی در معرض خطر قرار می‌گیرد. نواحی خشک و نیمه‌خشک از نظر توان طبیعی بسیار ضعف و حساس‌اند. فعالیت‌های انسانی نابخردانه، توان این نواحی را به سرعت کاهش می‌دهد و موجب گسترش بیابان‌ها و قوع بیابان‌زایی می‌شود.

بیشترین مشکل استان تهران، بیابان‌زایی و تراکم بیش از حد جمعیت در واحد سطح و کاربری زمین است.

بیابانی شدن بی‌آمدهای نگران‌کننده‌ای دارد از جمله:

الف) تخریب پوشش گیاهی که در اثر چرای بیش از حد و آبیاری نامناسب، تبدیل اراضی مرتعی به دیمزار و متناسب نبودن

الگوهای زراعی به‌وقوع پیوسته است؛

ب) تخریب سرزمین که در نتیجه برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی و افت شدید سطح سفره‌های آب زیرزمینی و به دنبال آن، نشست زمین پدید آمده است. در بخش‌های جنوب و جنوب غربی تهران شاهد پدیده فرونشست زمین هستیم که در صورت گسترش بی‌رویه آن، در آینده‌ای تزدیک مناطقی از تهران به بیابان تبدیل خواهد شد.

اقدامات صورت گرفته برای مقابله با بیابان‌زایی در استان تهران

۱- ایجاد جنگل‌های دست کاشت

۲- مدیریت هرز آب‌های سطحی

عملیات بیابان‌زایی در استان تهران در سال‌های گذشته به درخواست اداره راه‌آهن در ابردز و رامین شروع شد. به دلیل حرکت ماسه‌های روان در فصول مختلف سال (بهویژه بهار و تابستان) مشکلاتی برای تردد قطارها در مسیر تهران - گرمسار به وجود می‌آمد که خوشبختانه با اولین اقدامات احیایی و بیولوژیکی (احداث بادشکن با سرشاخه‌ها، حصیر و غیره و نیز کاشت نهال از گونه‌های مقاوم در برابر خشکی مانند تاع^۱، آتریپلکس^۲، گز و اسکنبل^۳) حرکت ماسه‌ها مهار گردید و مسیر راه‌آهن از هجوم آن‌ها مصون ماند و ۱۱۰ هزار هکتار از عرصه‌های منطقه ثبت شد.

شکل ۱-۱۸- گسترش بیابان در استان تهران

-
- ۱- تاغ گیاهی است به صورت درختچه از تیره تاج‌خرسان، زیر تیره اسفناجیان که در برابر خشکی و گرما با سیستم ریشه‌ای گستردۀ خود مقاومت می‌کند و برای جلوگیری از گسترش بیابان از آن استفاده می‌شود. گونه‌های متعددی از جنس تاغ وجود دارد.
- ۲- یکی از مهم‌ترین گیاهان خانواده اسفناجیان می‌باشد که علاوه بر تنوع گونه‌ای؛ شرایط نامساعد محیط را به خوبی تحمل می‌کند و یکی از گیاهان مغذی برای دام به شمار می‌رود. به سبب داشتن بروتین کافی؛ رشد سریع و سازش با محیط‌های مختلف و تولید علوفه اهمیت خاصی را در مناطق خشک و بیابانی پیدا کرده است.
- ۳- درختچه‌ای است سازگار با شرایط بیابان و در شنزارها به عنوان گونه‌ای شاخص و مقاوم به خشکی و کم آبی زندگی می‌کند. دامنه انتشار آن بسیار گستردۀ است و در اغلب شنزارهای مرکزی ایران مانند بیابان‌های کرمان؛ خور و بیابانک؛ دامغان؛ سیستان و بلوچستان مشاهده می‌شود.